

Den fremtidsgodkendte folkekirke - og fremtidens behov.

I Nordjylland har folkekirken et godt tag i den danske befolkning. Flere end 85% er medlem af folkekirken og sådan bliver det forhåbentlig ved med at være. Men det er ingen naturlov og ofte er folkekirken i splid med sig selv om, hvordan den skal legitimere sig overfor den moderne dansker.

Der er således i folkekirken en tendens til, at man enten kigger fremad mod ny udvikling, nye missionsmarker og nye succes historier eller, at man ønsker sig tilbage. Tilbage til tiden, hvor kirken var det stille, stabile og naturlige omdrejningspunkt for både folke-, tros-, og åndslivet, hvor medlemstallet lå tæt på de 100 % og hvor præsten sad vismandsagtig på sit kontor og bedrev præstegårdsteologi. I folkekirken definerer man sig således enten som fremtidsorienteret navigator eller som fortidsorienteret fastholder.

Denne opsplitning mellem de fremtidsorienterede og de fortidsorienterede kan på alle niveauer i folkekirken, gøre det meget vanskeligt at finde en fælles retning for folkekirkens arbejde i fremtiden.

Men spørgsmålet er, om der ikke er en tredje vej, nemlig vejen, der forener de to tidssyn. Det er en af hovedpointerne i denne artikel, at det bliver afgørende for folkekirkens legitimitet blandt danskerne at være fremtidsorienteret, for ét kan vi være sikre på og det er, at fremtiden kommer og at fremtiden vil påvirke, hvorvidt danskerne fremadrettet vil opleve folkekirken som meningsfuld og relevant.

En af de fremtidsmarkører der kommer til at påvirke samfundet markant i de kommende år og som derfor bør være en af orienteringsmarkørerne for arbejdet i folkekirken, og som både de fremtidsorienterede navigatører og de fortidsorienterede fastholdere bør være opmærksomme på, er det nye luksusbegreb. Luksus i dag er ikke det samme som det var for 20 år siden og luksusbegrebet vil osse i fremtiden få nyt indhold sammenlignet med, hvordan vi oplever det i dag.

Arkitekttegnede møbler, dyre vine fra de kendteste slotte, dyrt designertøj og eksklusive get-aways er efterhånden noget alle har råd til. Materiel overflod, udskejelser og nydelse er ikke længere de få forundt og derfor har luksusbegrebet fået nyt indhold.

I definitionen af luksus indgår elementer af nydelse og status, men samtidig er det et væsentligt aspekt, at luksus osse defineres ved, at der er knaphed på *varen*, samt, at kun er få forundt at have adgang til den.

Derfor har luksusbegrebet fået nyt indhold. Fremtidsforskere både herhjemme og i udlandet peger på, at luksusbegrebet i fremtiden bliver immaterielt og at luksusbegrebet bevæger sig fra at handle om overflod, udskejelser og nydelse til at gå i retning af de ting, som bliver en mangelvare i fremtiden: Tid, opmærksomhed, fred og ro.

Tid er et meget vigtigt nyt luksusområde. Det moderne menneske forventes at skulle stå til rådighed, være i kontakt med og være online overfor både arbejdspladsen, vennerne, familien og andre forpligtelser 24/7. Det betyder, at det moderne menneske står til rådighed hele døgnet og sjældent har tid til egen rådighed. En undersøgelse af danskernes tidsforbrug har for nylig vist, at den frie tid, den tid, der ikke bruges sammen med andre, er faldet dramatisk de seneste år.

I kirken er man opmærksom på tiden. Den langsomme tid. Evigheden. Alligevel har der sneget sig en tendens ind, der betyder, at man her på lige fod med de fleste *markeder*, er begyndt at konkurrere om folks tid. Kom til babysalmesang, digtoplæsning, foredrag, bibelcafe, kristen strikkeklub, taizé, kor, filmaften, salmemaraton og så videre og så videre. Initiativrigheden vil ingen ende tage, men måske skal kirken, med opmærksomhed på tid som et knapt gode, holde lidt igen med al dens kreative fortagsomhed og mere eller mindre meningsfyldte kirkelige aktiviteter, og alene koncentrere sig om evangeliske vitaminer og kristelig fylde. Måske er det, med blik for tid

som fremtidens luksus, på tide, at man i kirken bevæger sig væk fra markedspladsens mer-salg til i stedet at lægge fokus på kirkeligt og kristeligt mer-indhold.

Opmærksomhed er et andet knapt gode og dermed et af fremtidens luksusområder. Overalt slås medier, markeder og mennesker om danskernes opmærksomhed og vi bliver bombarderet med folk, der vil have vores opmærksomhed, fra vi står op til vi går i seng, og som oftest er anliggendet, at medierne, markederne og menneskene vil have noget af os. Derfor vil det i fremtiden være udsøgt luksus at disconnecte sig fra omgivelserne og verden udenfor. Det vil være en udsøgt luksus at koble fra og i stedet være og fordybe sig i omsorgsfulde fællesskaber, hvor der er gensidig fuld opmærksomhed.

I kirken tales der hele tiden om, at man *skal være der, hvor folk er*. Men hvis folk er stressede og pressede, der hvor de er, skal man måske, med blik på opmærksomhed som fremtidens luksus, møde folk, ikke der hvor de er, men der, hvor de ikke vidste, de havde brug for at være. Måske skal man orientere sig mod en fremtid, hvor kirken tager det moderne menneskes behov for fuld opmærksomhed alvorligt bla. ved at bede folk om at disconnecte sig fra byens travlhed, lægge mobiltelefonen væk og bare være opmærksom til stede.

Fred & ro er osse blevet en mangelvare for det moderne menneske og vil dermed være en eftertragtet luksus i fremtiden. Fravær af larm og støj er særdeles attraktivt, da vi næsten overalt i vores moderne samfund er udsat for støj og eksplosioner af lyd og informationer af larmende karakter. Luksus i dag er ikke endnu en larmende event, men muligheden for at trække sig tilbage fra larmen og i stedet søge fravær af støj og larm. Jo fredeligere desto mere eksklusivt.

Masser af mennesker kommer igennem kirken i en helt almindelig uge i et helt almindeligt sogn, og undersøgelser viser, at for langt de fleste gælder det, at de oplever kirken som et sted, hvor der er fred & ro. Et sted, hvor klokkerne slår deres rolige slag, hvor rummet udstråler en stoisk fred & ro, hvor der er plads til pauser og stilhed, og hvor man kan sætte sig ind i en stilhed, der overdøver dagens larm og krav. Måske skal kirken derfor, med blik på fred & ro som en luksuriøs mangelvare, holde fast i, at den ikke skal være underholdningsindustriens wanna-be-søster. Måske skal kirken tværtimod være opmærksom på, at den efterhånden er en af de eneste bastioner, der ikke er underlagt markedsvilkår og at det er et absolut gode, at vi overalt i Danmark har kirkelige *kraftstationer* liggende, der kan give moderne mennesker det, de har brug for, fred & ro.

Der er til tider er en vis polarisering i folkekirkens tidssyn, en vis polarisering imellem de, der primært navigerer i fremtiden overfor de, der fastholder fortiden. En vis polarisering imellem de, der arbejder for ny udvikling, nye missionsmarker og nye succeshistorier og de, der ønsker sig tilbage til de gode gamle dage, hvor alt var meget bedre, og hvor kirken udgjorde det stille, stabile og naturlige omdrejningspunkt for både folke-, tros-, og åndslivet. Polarisationen kan til tider gøre det vanskeligt at opnå konsensus om retningen for folkekirkens arbejde, men med blikket skarpt rettet mod fremtidens nye luksusbegreber, er det muligt at bygge bro imellem de to forskellige tidssyn.

Hvis folkekirken holder blikket skarpt rettet mod, at den ikke er kirke for sin egen skyld, men for danskernes skyld og hvis den samtidig er opmærksom på, hvad folk i fremtiden vil efterspørge og opfatte som meningsfuld nemlig tid, opmærksomhed og fred & ro, så er folkekirken allerede godt på vej til at bygge bro imellem de to tidssyn, imellem navigatørerne og fastholderne, og imellem fortid og fremtid.

Så er folkekirken allerede på vej til at være fremtidsgodkendt kirke. Relevant og meningsfuld for nordjyderne.